

Азъ тутакси безъ да тубъ врѣме отидохъ при нѣкои художници, та имъ доказахъ и направихъ примѣри за сѣдло, зангіи и юзда отъ влака. X. II, 56. Царя (*Николай*) искалъ да си го (*Пушкина*) приврѣжи, училиво му доказа на умъ години-ты, кои-то съ го умѣдили въ испи-
нѣ-тѣ и отиусти го свободенъ. Л. Д. 1875 р. 58.

Докѣрамъ и. сб. Докѣр(у)вамъ ил. дл. 1) пригоняю, привожу. Азъ докарахъ голѣмъ бивол. Л. 85, 17. Това было на новѣ годинѣ ко-
гато Швейцарци-тѣ обычно докарвали фохту въ дарь различнѣ живы-
стокж (добытъкъ). I. 202. Векиу спику Векиу! Кой тя ду тукъ ду-
кара? D. S. 7, 90—91. Така правять (*Евреи-ти*) за да докарватъ вся-
кога пасхѣ-тѣ слѣдъ пролѣтно равноденствиѣ на 15-й отъ мѣсяца Ни-
санъ. Л. Д. 1869 р. 5. Тогава дѣлѣ-тѣ тѣла съ испразднены или дока-
раны въ естествено състоянїе. Л. Д. 1869 р. 80. (*Тѣлни-ты вѣобра-
женія*) докарвать ги (*наши-ты млады*) дори до таквѣ забунж, что-то
на съвсѣмъ бѣло-то нѣчто да гледать като на съвсѣмъ черно нѣчто.
Л. Д. 1869 р. 80. Надливаніе-то докарова миръ (*Побѣда давала мира*).
Р. 130. Докараха руино вино Де кипило доветь пѣти. М. 72. 2) произ-
вожу. Кислородъ-тѣ докарва да гори огньи и да ся храни и кладе живо-
тъ на животны-ты. Л. Д. 1869 р. 71—72. Всякой знае какво усѣ-
щаніе докарва топлина-та *ib.* 74. Таи промѣна въ тѣжинѣ-тѣ може
да докара промѣни на врѣмѧ-то *ib.* 73. Кръвь-та докарва да бie тѣло-
то ии на вѣзерено. *ib.* 86. 3) доставлю. И зимѣ и лѣтѣ таквази ма-
шина пари докарва на притяжательть си. Л. Д. 1876 р. 71. 4) **Докѣ-
рамъ на волята си**, покоряю своей волѣ. А той само една жена
не може по никакъвъ начинъ да докара на волята си. X. I, 31. 5)
Докарамъ си на умъ, вспомни: Настрѣхвахъ косми-тѣ на человѣка като си докара на умъ и си зададе питание: че какъ може че-
ловѣкъ да живѣе при таквизи грозни хора? Л. Д. 1874 р. 242. До-
кѣрвамъ са держу себи, веду себи. Телемахъ срѣщаще голѣмы зат-
рудненія, какъ да са докара между толкози царе завистливи единъ
на другого (*pour se tenager parmi*) T. 261. **Докѣрвамъ са кѣмъ**—
обращаюсь съ. Той го подиграваше и са докарваше кѣмъ него като
кѣмъ слабъ и мекощавъ (*le traitant de faible et d'effemine*). T. 262.
Докѣрваніе с. с. манеры. Негово то докарваніе (*ses manières*) бѣ
ако и почтително и смиренно, по суко. T. 228.

Докато союзъ пока. Съ китки ти да ги обавиш До като додѣ-
ази, Догдѣ ма глава отболи, До кат' ма треска потресе. Д. 19, 28—31.
Докатъ бѣхъ у Римъ. До кат' тамъ ма влечеше нѣщо и тоже камъ уединеніе. Л. Д. 1875 р. 127. Тѣзи цѣрове да служдѣтъ за рѣководство до-